

Alzina de cal Molines

Quercus ilex

Singularitat

El tret més rellevant d'aquesta alzina és la seva gran capçada i el diàmetre del seu tronc, juntament amb la seva ubicació al bell mig de la ciutat, en un dels carrers més transitats. Un altre aspecte a destacar és que si ens fixem en les seves dimensions i en la forma de les fulles, que és més allargada, tot fa pensar que aquest exemplar pertany a una subespècie que no es pròpia de la zona, que seria l'alzina carrasca, sinó a una subespècie més típica de zones costaneres, l'alzina litoral (*Quercus ilex ilex*).

Característiques físiques

Exemplar de gran capçada que creix a tocar de la vorera de l'avinguda Pau Claris, dins de l'interessant jardí particular de cal Molines. En aquest jardí hi ha altres arbres de bones dimensions, però aquest és el més visible des de la via pública. La grandària de la capçada es distribuïa en tres grans brancades. Una es va podar i les altres dues es van lligar entre si per evitar que l'arbre s'obrís. La lligadura inicial amb cables va ser substituïda posteriorment per unes tauletes de fusta per evitar que fessin mal al tronc.

Diàmetre (a 1.3 m)

79 cm.

Interès natural

La seva florida atrau molts insectes, els aglans ocells de bosc com el gaig (*Garrulus glandarius*) que s'atreveixen a penetrar ben endins de la ciutat, i la seva gran capçada tota mena de moixons de jardí, especialment merles (*Turdus merula*), mallerengues (*Paridae*) i pardals (*Passer sp.*).

Aspectes històrics

No es tenen dades de la plantació de l'alzina tot i que la casa es va construir l'any 1949, tal com figura a l'expedient d'obres de l'Ajuntament de la Seu d'Urgell.

Per saber-ne més

Fons de l'Ajuntament de la Seu d'Urgell-Arxiu Comarcal de l'Alt Urgell, Obres majors, any 1949.

Encina de cal Molines

Quercus ilex

Singularidad

El rasgo más relevante de esta encina es su gran copa y el diámetro de su tronco, junto con su ubicación en el centro de la ciudad, en una de las calles más transitadas.

Otro aspecto que se tiene que destacar es que fijándonos en sus dimensiones y en la forma más alargada de sus hojas, todo apunta a que éste ejemplar pertenece a una subespecie que no es propia de la zona, que tendría que ser la encina carrasca, sinó a una subespecie más típica de zonas costeras, la encina litoral (*Quercus ilex ilex*).

Características físicas

Ejemplar de gran copa que crece junto a la acera de la avenida Pau Claris, dentro del interesante jardín particular de ca la Molines. En este jardín hay otros árboles de buen tamaño, pero este es el más visible desde la vía pública. El tamaño de la copa se distribuía en tres grandes ramas. Una se podó y las otras dos se ataron entre sí para evitar que el árbol se abriera. La ligadura inicial con cables fue sustituida posteriormente por unas tablillas de madera para evitar que hicieran daño al tronco.

Diámetro (a 1.3 m)

79 cm.

Interés natural

Su florecimiento atrae a muchos insectos, las bellotas, pájaros de bosque como el arrendajo (*Garrulus glandarius*) que se atreven a penetrar muy adentro de la ciudad, y su gran copa atrae a todo tipo de pájaros de jardín, especialmente mirlos (*Turdus merula*), herrerillos y carboneros (*Paridae*) y gorriones (*Passer sp.*).

Aspectos históricos

No se tienen datos de la plantación de la encina aunque la casa se construyó en 1949, tal como figura en el expediente de obras del Ayuntamiento de La Seu d'Urgell.

Para saber más

Fondo del Ayuntamiento de La Seu d'Urgell-Archivo Comarcal del Alt Urgell, Obras mayores, 1949.

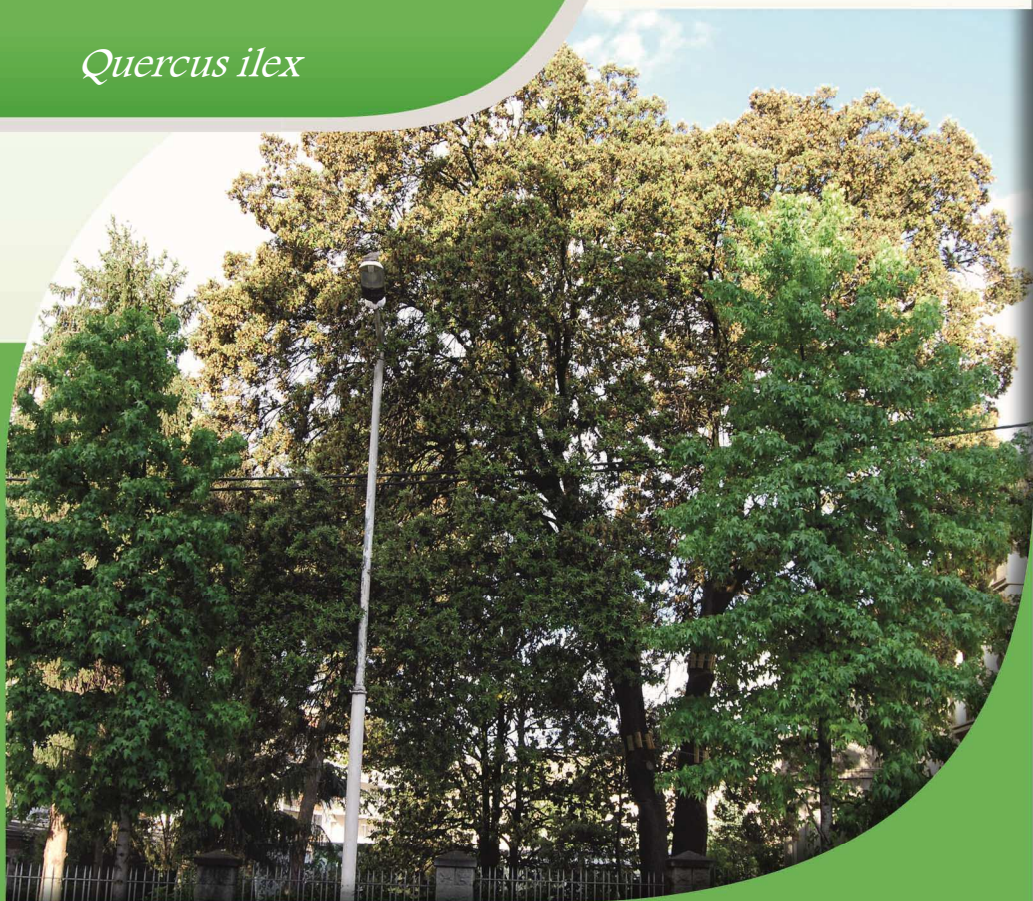
The Cal Molines holm oak

Quercus ilex

Unique features

This holm oak stands out due to its bulky treetop, its trunk diameter and its location on one of the busiest streets in the middle of the city. Another unique feature about it is the fact that the size and the longer shape of its leaves indicate this specimen must belong to a subspecies that is not typical in the area (*Quercus rotundifolia*), but rather from coastal areas (*Quercus ilex ilex*).

Physical features

This big specimen grows next to the sidewalk along Avinguda Pau Claris, in the interesting private garden at Cal Molines. This garden includes other big-size trees, but they can't be seen from the street as much as this one. The bulky treetop was made up of three large branches. One of them was pruned and the two remaining branches were bound to each other to prevent the tree from opening up. The initial binding with cables was replaced with wood boards to avoid damaging the trunk.

Diameter (at 1.3 m)

79 cm.

Natural interest

When it blooms it attracts many insects. Its acorns attract forest birds such as eurasian jays (*Garrulus glandarius*) that are adventurous enough to reach the heart of the city, and its large treetop hosts all sorts of garden birds, especially blackbirds (*Turdus merula*), tits (*Paridae*) and house sparrows (*Passer sp.*).

Historical aspects

There is no information on record about this holm oak's plantation, although the construction records from the La Seu d'Urgell city council show the house was built in 1949.

To learn more:

La Seu d'Urgell city council collection - Arxiu Comarcal de l'Alt Urgell
Miró, Climent. (2014): L'Abans. La Seu d'Urgell. Recull gràfic 1879-1974.
Editorial Efadós, El Papiol.

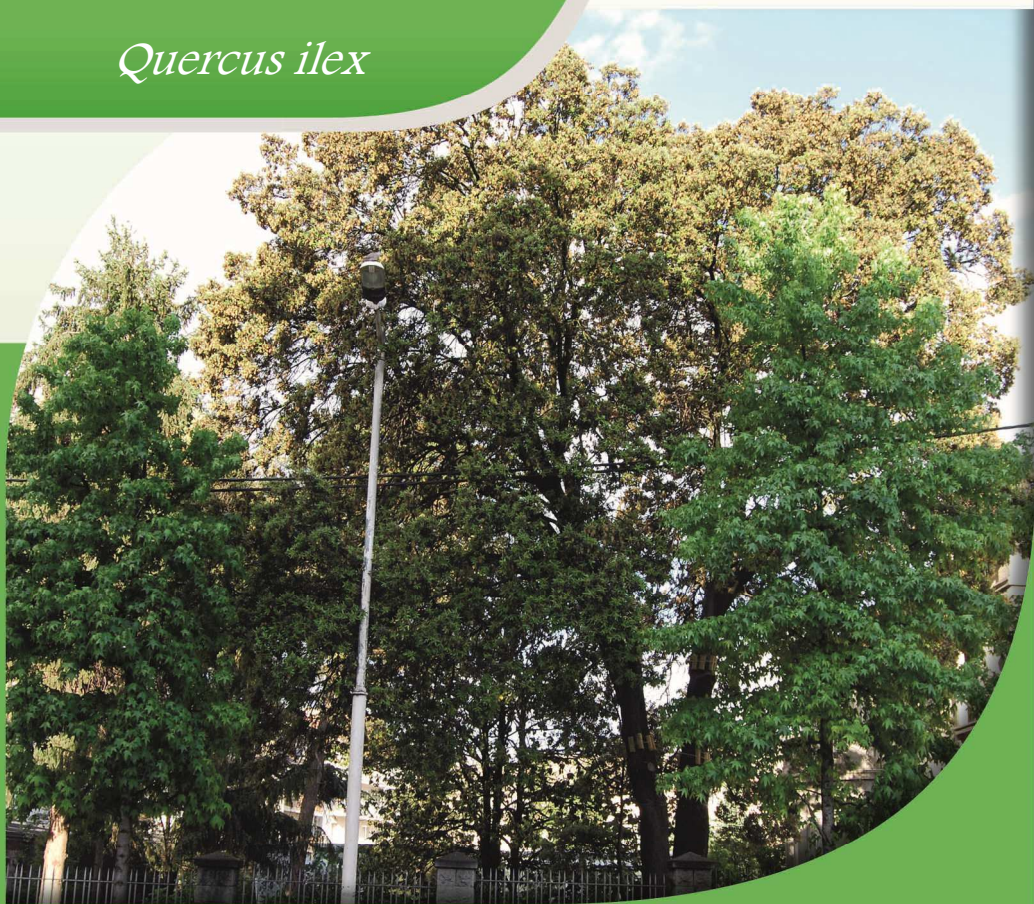
Chêne vert de Cal la Molines

Quercus ilex

Singularité

Le trait le plus marquant de ce chêne vert est sa grande couronne et le diamètre de son tronc, ainsi que son emplacement au beau milieu de la ville, dans une des rues les plus transitées. Un autre aspect à relever c'est que si l'on observe ses dimensions et la forme de ses feuilles, plus allongées, tout laisse à penser que cet exemplaire appartient à une sous-espèce qui n'est pas propre de la zone, qui serait le chêne vert "*Quercus rotundifolia*", sinon à une sous-espèce plus typique des zones côtières, le chêne du littoral "*Quercus ilex ilex*".

Caractéristiques physiques

Exemplaire à grande couronne qui s'élève juste à côté de l'avenue Pau Claris, dans l'intéressant jardin particulier de Cal Molines. Dans ce jardin, il y a d'autres arbres de bonnes dimensions, mais celui-ci est le plus visible depuis la voie publique. La grandeur de sa couronne se répartissait en trois grands branchages. Une a été taillée et les deux autres ont été attachées entre elles pour éviter que l'arbre ne s'ouvre. La première attache avec des câbles a été remplacée postérieurement par des planchettes de bois pour éviter d'abîmer le tronc.

Diamètre (à 1.3 m)

79 cm.

Intérêt naturel

Sa floraison attire beaucoup d'insectes, les glands des oiseaux des bois qui osent pénétrer au cœur de la ville comme le geai des chênes (*Garrulus glandarius*), et son grand houppier toutes sortes d'oiseaux de jardin, en particulier les merles (*Turdus merula*), les mésanges (*Paridae*) et les moineaux (*Passer sp.*).

Aspects historiques

Il n'y a pas de données concernant la plantation du chêne, mais la maison fut construite en 1949, tel que cela figure sur le dossier du chantier de la mairie de La Seu d'Urgell.

Pour en savoir plus

Fond de la Mairie de La Seu d'Urgell-Archives régionales de l'Alt Urgell.
Chantier majeur, année 1949.